

The 2025 National Security Strategy (NSS) articulates a fundamental shift in United States foreign and defense policy. It prioritizes the preservation of national sovereignty, economic independence, and a "peace through strength" deterrence model.

The document outlines a departure from recent interventionist and globalist frameworks, advocating instead for burden-sharing among allies, strict border enforcement as a national security imperative, and bilateral trade agreements. The strategy emphasizes a realist approach to international relations, focusing resources on core national interests while reducing involvement in peripheral conflicts and transnational governance structures.

Стратегията за национална сигурност (НСС) от 2025 г. формулира фундаментална промяна във външната и отбранителната политика на Съединените щати. Тя дава приоритет на запазването на националния суверенитет, икономическата независимост и модела на възпиране „мир чрез сила“.

Документът очертава отклонение от скорошните интервенционистки и глобалистски рамки, като вместо това се застъпва за споделяне на тежестта между съюзниците, стриктно гранично осигуряване като императив за националната сигурност и двустранни търговски споразумения. Стратегията набляга на реалистичен подход към международните отношения, фокусирайки ресурсите върху основните национални интереси, като същевременно намалява участието в периферни конфликти и транснационални структури на управление.

National Security Strategy

*of the United States
of America*

November 2025

TABLE OF CONTENTS

I. Introduction – What Is American Strategy?.. 1

Стратегия за национална сигурност

*на Съединените
американски щати*

ноември 2025 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

I. Въведение – Какво е американска стратегия?.. 1

1. How American “Strategy” Went Astray...1	
2. President Trump’s Necessary, Welcome Correction... 2	
II. What <i>Should</i> the United States Want?. 3	
1. What Do We Want Overall?..... 3	
2. What Do We Want <i>In</i> and <i>From</i> the World?..... 5	
III. What Are America’s Available Means to Get What We Want?..6	
IV. The Strategy..... 8	
1. Principles..... 8	
2. Priorities..... 11	
3. The Regions..... 15	
A. The Western Hemisphere..... 15	
B. Asia..... 19	
C. Europe..... 25	
D. The Middle East..... 27	
E. Africa..... 29	

C. Promoting European Greatness

American officials have become used to thinking about European problems in terms of insufficient military spending and economic stagnation. There is truth to this, but Europe’s real problems are even deeper.

Continental Europe has been losing share of global GDP—down from 25 percent in 1990 to 14 percent today—partly owing to national and transnational regulations that undermine creativity and industriousness.

But this economic decline is eclipsed by the real and more stark prospect of civilizational erasure. The larger issues facing Europe include activities of the European Union and other transnational bodies that undermine political liberty and

1. Как американската „стратегия“ се отклони...1	
2. Необходимата и добре дошла корекция на президента Тръмп... 2	
II. Какво трябва да искат Съединените щати?. 3	
1. Какво искаме като цяло?..... 3	
2. Какво искаме в и от света?..... 5	
III. Какви са наличните средства на Америка, за да получи това, което иска?..6	
IV. Стратегията..... 8	
1. Принципи..... 8	
2. Приоритети..... 11	
3. Регионите..... 15	
A. Западното полукълбо..... 15	
B. Азия..... 19	
C. Европа..... 25	
D. Близкият изток..... 27	
E. Африка..... 29	

C. Насърчаване на европейското величие

Американските чиновници са свикнали да мислят за европейските проблеми като недостатъчни военни разходи и икономическа стагнация. Има истина в това, но истинските проблеми на Европа са още по-дълбоки.

Континентална Европа губи дял от световния БВП – от 25% през 1990 г. до 14% днес – отчасти поради национални и транснационални регулации, които подкопават съзидателността и трудолюбието.

Но този икономически упадък е засенчен от реалната и по-сурова перспектива за цивилизационно заличаване. По-големите проблеми, пред които е изправена Европа, включват дейности на Европейския съюз и други транснационални органи, които подкопават политическата свобода и

sovereignty, migration policies that are transforming the continent and creating strife, censorship of free speech and suppression of political opposition, cratering birthrates, and loss of national identities and self-confidence.

Should present trends continue, the continent will be unrecognizable in 20 years or less. As such, it is far from obvious whether certain European countries will have economies and militaries strong enough to remain reliable allies. Many of these nations are currently doubling down on their present path. We want Europe to remain European, to regain its civilizational self-confidence, and to abandon its failed focus on regulatory suffocation.

This lack of self-confidence is most evident in Europe's relationship with Russia.

European allies enjoy a significant hard power advantage over Russia by almost every measure, save nuclear weapons. As a result of Russia's war in Ukraine, European relations with Russia are now deeply attenuated, and many Europeans regard Russia as an existential threat.

Managing European relations with Russia will require significant U.S. diplomatic engagement, both to reestablish conditions of strategic stability across the Eurasian landmass, and to mitigate the risk of conflict between Russia and European states.

It is a core interest of the United States to negotiate an expeditious

суверенитет, миграционните политики, които трансформират континента и създават конфликти, цензурата на свободата на словото и потискането на политическата опозиция, спада на раждаемостта и загубата на национална идентичност и самочувствие.

Ако настоящите тенденции продължат, континентът ще бъде неузнаваем след 20 години или по-малко. Поради това далеч не е очевидно дали някои европейски държави ще имат достатъчно силни икономики и армии, за да останат надеждни съюзници. Много от тези държави в момента удвояват усилията си по настоящия път. Искаме Европа да остане европейска, да си възвърне цивилизационното самочувствие и да се откаже от неуспешния си фокус върху регулаторното задушаване.

Тази липса на самочувствие е най-очевидна в отношенията на Европа с Русия.

Европейските съюзници се радват на значително предимство в твърдата сила пред Русия по почти всички показатели, с изключение на ядрените оръжия. В резултат на войната на Русия в Украйна, европейските отношения с Русия сега са дълбоко отслабени и много европейци считат Русия за екзистенциална заплаха.

Управлението на европейските отношения с Русия ще изисква значителен дипломатически ангажимент от страна на САЩ, както за възстановяване на условията на стратегическа стабилност в целия евразийски континент, така и за смекчаване на риска от конфликт между Русия и европейските държави.

Основен интерес на Съединените щати е да договорят бързо прекратяване на военните

cessation of hostilities in Ukraine, in order to stabilize European economies, prevent unintended escalation or expansion of the war, and reestablish strategic stability with Russia, as well as to enable the post-hostilities reconstruction of Ukraine to enable its survival as a viable state.

The Ukraine War has had the perverse effect of increasing Europe's, especially Germany's, external dependencies. Today, German chemical companies are building some of the world's largest processing plants in China, using Russian gas that they cannot obtain at home. The Trump Administration finds itself at odds with European officials who hold unrealistic expectations for the war perched in unstable minority governments, many of which trample on basic principles of democracy to suppress opposition.

A large European majority wants peace, yet that desire is not translated into policy, in large measure because of those governments' subversion of democratic processes. This is strategically important to the United States precisely because European states cannot reform themselves if they are trapped in political crisis.

Yet Europe remains strategically and culturally vital to the United States. Transatlantic trade remains one of the pillars of the global economy and of American prosperity. European sectors from manufacturing to technology to energy remain among the world's most robust. Europe is home to cutting-edge scientific

действия в Украйна, за да стабилизират европейските икономики, да предотвратят неволна ескалация или разширяване на войната и да възстановят стратегическата стабилност с Русия, както и да осигурят възможност за възстановяване на Украйна след военните действия, за да може тя да оцелее като жизнеспособна държава.

Войната в Украйна имаше обратния ефект на увеличаване на външната зависимост на Европа, особено на Германия. Днес германските химически компании изграждат едни от най-големите преработвателни заводи в света в Китай, използвайки руски газ, който не могат да получат у дома. Администрацията на Тръмп се оказва в противоречие с европейските чиновници, които имат нереалистични очаквания за войната, основани на нестабилни малцинствени правителства, много от които потъпкват основните принципи на демокрацията, за да потиснат опозицията.

Голямо европейско мнозинство иска мир, но това желание не се превръща в политика, до голяма степен поради подриването на демократичните процеси от страна на тези правителства. Това е стратегически важно за Съединените щати именно защото европейските държави не могат да се реформират, ако са в капан на политическа криза.

И все пак Европа остава стратегически и културно жизненоважна за Съединените щати. Трансатлантическата търговия остава един от стълбовете на световната икономика и на американския просперитет. Европейските сектори - от производството до технологиите и енергетиката - остават сред най-стабилните в света. Европа е дом на върхови научни изследвания и водещи

research and world-leading cultural institutions. Not only can we not afford to write Europe off—doing so would be self-defeating for what this strategy aims to achieve.

American diplomacy should continue to stand up for genuine democracy, freedom of expression, and unapologetic celebrations of European nations' individual character and history. America encourages its political allies in Europe to promote this revival of spirit, and the growing influence of patriotic European parties indeed gives cause for great optimism.

Our goal should be to help Europe correct its current trajectory. We will need a strong Europe to help us successfully compete, and to work in concert with us to prevent any adversary from dominating Europe.

America is, understandably, sentimentally attached to the European continent- and, of course, to Britain and Ireland. The character of these countries is also strategically important because we count upon creative, capable, confident, democratic allies to establish conditions of stability and security. We want to work with aligned countries that want to restore their former greatness.

Over the long term, it is more than plausible that within a few decades at the latest, certain NATO members will become majority non-European. As such, it is an open question whether they will view their place in the world, or their alliance with the

свободни културни институции. Не само не можем да си позволим да отписваме Европа - това би било само разрушително за целите на тази стратегия.

Американската дипломация трябва да продължи да отстоява истинската демокрация, свободата на словото и безкомпромисното честване на индивидуалния характер и история на европейските нации. Америка насърчава своите политически съюзници в Европа да насърчават това възраждане на духа, а нарастващото влияние на патриотичните европейски партии наистина дава основание за голям оптимизъм.

Нашата цел трябва да бъде да помогнем на Европа да коригира сегашната си траектория. Ще ни е необходима силна Европа, която да ни помогне да се конкурираме успешно и да работи в синхрон с нас, за да предотврати доминирането на Европа от страна на всеки противник. Америка, разбираемо, е сантиментално привързана към европейския континент – и, разбира се, към Великобритания и Ирландия. Характерът на тези страни е също така стратегически важен, защото разчитаме на съзидателни, способни, уверени, демократични съюзници, за да установим условия на стабилност и сигурност. Искаме да работим със страни съмишленици, които искат да възстановят предишното си величие.

В дългосрочен план е повече от правдоподобно, че най-късно до няколко десетилетия някои членове на НАТО ще станат мнозинство неевропейски. Поради това е открит въпросът дали те ще гледат на мястото си в света или на съюза си със

United States, in the same way as those who signed the NATO charter.

Our broad policy for Europe should prioritize:

- Reestablishing conditions of stability within Europe and strategic stability with Russia;
- Enabling Europe to stand on its own feet and operate as a group of aligned sovereign nations, including by taking primary responsibility for its own defense, without being dominated by any adversarial power;
- Cultivating resistance to Europe's current trajectory within European nations;
- Opening European markets to U.S. goods and services and ensuring fair treatment of U.S. workers and businesses;
- Building up the healthy nations of Central, Eastern, and Southern Europe through commercial ties, weapons sales, political collaboration, and cultural and educational exchanges;
- Ending the perception, and preventing the reality, of NATO as a perpetually expanding alliance; and
- Encouraging Europe to take action to combat mercantilist overcapacity, technological theft, cyber espionage, and other hostile economic practices.

Съединените щати по същия начин, както тези, които са подписали устава на НАТО.

Нашата обща политика за Европа следва да даде приоритет на:

- Възстановяване на условията за стабилност в Европа и стратегическа стабилност с Русия;
- Даване на възможност на Европа да се изправи на собствени крака и да действа като група от обединени суверенни държави, включително като поеме основна отговорност за собствената си отбрана, без да бъде доминирана от която и да е враждебна сила;
- Отглеждане на съпротива срещу настоящата траектория на Европа в рамките на европейските нации;
- Отваряне на европейските пазари за американски стоки и услуги и осигуряване на справедливо отношение към американските работници и бизнеси;
- Изграждане на здрави нации в Централна, Източна и Южна Европа чрез търговски връзки, продажби на оръжия, политическо сътрудничество и културен и образователен обмен;
- Прекратяване на възприятието и предотвратяване на реалността на НАТО като постоянно разрастващ се съюз; и
- Насърчаване на Европа да предприеме действия за борба с меркантилисткия свръх капацитет, кражбата на технологии, кибер шпионажа и други враждебни икономически практики.